

**RÄPINA
AIANDUSKOOL**
nutikas looduslähedane elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

Nr 6 28.09.2017

Kumb oli enne, kas hea õpilane või hea õpetaja?

Uut kooliaastat alustada on suur rõõm koos pisukese ärevusega ilmselt meie kõigi jaoks – palju on uusi inimesi. Kuigi meie igapäevased tegevused võivad olla suuresti tavapärased, siis tänu igal aastal alustavatele uutele õpilastele ja õpetajatele on kool pidevas muutumises.

Minu tänase jutu teema on küsimus – kumb oli enne, kas muna või kana? Sellele võib läheneda ka aianduslikult ja küsida – kumb oli enne, kas seeme või taim? Ja kui jutu kontekstiks on kool, täpsemalt õpilane ja õpetaja, siis oleks selle igihalja küsimuse variatsioon selline: „Kumb oli enne, kas hea õpilane või hea õpetaja?“

Koolijuhi seisukohalt võib ka nii küsida – keda on hea kooli jaoks (ja aianduskool ju seda on!) kõigepealt vaja, kas häid õpilasi või häid õpetajaid?

Püüdes täiesti tõsimeeli sellele küsimusele vastata, siis tuleb need variandid läbi kaaluda.

Esiteks on vaja väga häid õpetajaid, kes tunnevad oma eriala ja on õpetamises osavad. Kuid mingil tundmata põhjusel on muist kooli õpilastest lontud ja loiud. Tunnis käia ei viitsi ja magavad ühikas. Kui ka jõuavad keskpäevaks tundi, siis suurt miski neid ei huvita ja nad otsivad võimalusi viilimiseks. Tulemuseks on see, et õpetajate suured teadmised ja oskused ei paista mitte kuidagi välja, sest nende õpilased ei õpi – neist ei saa spetsialiste, kes kujundavad tulevikus oma eriala nägu.

Teiseks see variant, et kõigepealt on vaja väga häid õpilasi – motiveeritud, särasilmseid, kes pommitavad õpetajaid küsimustega. Isegi kui õpetaja pole maailma kõige targem ja osavam, paneb

õpilaste huvi teda pingutama. Ta otsib õpilaste küsimustele vastuseid ja mõtleb välja neile uusi ülesandeid. Nii õpib ta koos õpilastega, areneb õpetajana ja saab üsna kiiresti maailma parimaks õpetajaks.

Kokkuvõtteks võiks öelda, et kõigepealt on vaja muna – st hakkajat õpilast. Kuid ainult õpilasest vist ikka ei piisa. Ka hakkajat õpetajat on vaja, kes soovib areneda koos õpilastega ning ei summuta sära nende silmades, vaid särab ka ise.

Kuna kooli headus sõltub paljuski õpilastest, soovin teile, kallid õpilased, uueks aastaks nõudlikkust iseenda ja oma õpetajate vastu ning sära silmadesse!

Ainult teie saate vastutada oma valikute eest ja lõppkokkuvõttes ka õpingute edenemise eest aianduskoolis. Õpetajad ja kõik teised on teile abiks.

Ilusat uut kooliaastat kõigile!

Kalle Toom, direktor

Foto: V. Truija

Mis tehtud ...

28.08	Aianduskooli avaaktus
6.09	Discgolf Räpina virgestusalal
19.-22.09	Sügisnäitus
25.09	Rahvusvaheline jalgpalliturniir
27.-28.09	Maastikuehitajate päev ja võistlus

... mis teoksil

5.10	Õpetajate päev
12.10	Rebaste päev
18.10	Sügismatk
26.10	Sügispidu

TÄNASES LEHES: Parimad õpivad parimatelt! Esimene koht Hiinast! Isemoodi Island! Kuus uut! Kui lilled tantsivad! Täienduskoolituse argipäev! Valida või mitte! Huvitavad huviringid! Meie aedade ajalugu! ja palju muud huvitavat!!!

Eesti maastikuehitajate võistkond näitas Hiinas taset

30. augustist 2. septembrini osales Eesti maastikuehitajate võistkond koosseisus Erik Rüütel ja Mairold Mänd Hiinas rahvusvahelisel maastikuehituse võistlusel. Noormehed noppisid kuue riigi konkurentsis esimese koha.

Hiinas Tunxi linnas toimunud võistluse algus ulatub tagasi maikuusse, kui kutsehariduse suursündmuse Noor Meister maastikuehituse võistlusel osalesid eesmärgiga treenida oktoobris toimuvateks maailmameistrivõistlusteks WorldSkills 2017 ka Hiina võistlejad. Hiina rahvusvaheliste võistluste ekspert tegi toona oma Eesti kolleegile, Raili Laasile ettepaneku korraldada rahvusvaheline võistlus ka Hiinas.

„Võistlusülesande koostamisel palusid Hiina kolleegid eestlaste abi. Kuna võistluse eesmärk oli harjutada peagi toimuvateks maailmameistrivõistlusteks, oli võistlusülesande aluseks WorldSkills Abu Dhabi disaini kontseptsioon. Mina koostasin hindamispõhimõtted ning kõik võistlusjoonised joonestas samuti eestlane, Kati Veski Ardens OÜ-st,“ kommenteeris võistlusülesannet Laas.

Võistlustest võttis osa kuus võistkonda Soomest, Suurbritanniast, Austraaliast, Hiinast, Taiwanist ja Eestist. Eestit esindasid Hiinas võistlejad Erik Rüütel ja Mairold Mänd, võistluse korraldajad, rahvusvaheliste kutsemeistrivõistluste ekspert Raili Laas ning maastikuehitaja Kati Veski Ardens OÜ-st.

20 tundi Moskva lennujaamas

Eesti esinduse reis Hiinasse kulges seiklusrikkalt – Tallinnast Hiinasse lennati vahepeatusga Moskvast, kus selgus, et edasilend on tühistatud. Nii veedetigi koos ööga lennujaamas 20 tundi.

„Shanghais selgus aga, et meie kohvrid olid jäänud Moskvasse, mistõttu tuli esimesel päeval võistelda nende riiete ja jalanõudega, mis olid kohalikes poodides saadaval. Oluksorrale lisas võitluse palav ilm – 34-kraadine võistluskeskkond oli kõigile paras väljakutse,“ kirjeldas võistluspäevi Laas.

Uus ja väärt võistluskogemus

Kui varem on Eriku ja Mairoldi võistluskogemus piirdunud kuni kolmepäevaste võistlus-

tega, siis Hiinas tuli noormeestel ühiselt pingutada neli päeva. Ühe võistlusjoonise asemel oli võistlejail neli joonist, millega tutvumiseks oli võistlusele eelneva päeva pärastlõunal aega vaid paar-kolm tundi.

„Iga päeva lõpuks valmis aed, mis iga järgneva päevaga edasi arenes. Taimed küll vahetusid, kuid ehituslikud elemendid jäid paika,“ lisas Laas.

Nii Erik ja Mairold kui ka nende juhendaja Raili Laas on võistlustulemuse ja noormeeste sooritusega väga rahul. Poiste koostöö ja olukorraga kohanemine oli Laasi sõnul suurepärane.

„See võistlus andis kindlasti võimaluse kogeda taas tõelist võistluspinget ning võimaldas panna ennast proovile jooniste lugemise oskuses ilma eelneva pikema tutvumisvõimaluseta ning ka võistlusesituatsioonis. Lisaks said Erik ja Mairold oma oskustele tagasisidet erinevatelt ekspertidelt ning oskavad selle kogemuse toel veel enne suurvõistlust viimaseid nurki lihvida,“ märkis Laas.

Lisaks andis võistlus võimaluse tutvuda ja sõbruneda viie riigi võistkonna ja ekspertidega, kellega kohtutakse taas 15. kuni 18. oktoobrin Aaraabia Ühendemiraatide pealinnas Abu Dhabis maailmameistrivõistlustel WorldSkills 2017.

<http://www.kutseharidus.ee/eesti-maastikuehitajate-voistkond-naitas-hiinas-taset/>

Foto: erakogu

Mairold Mänd, Raili Laas, Kati Veski ja Erik Rüütel

Kui lilled tantsivad

22. septembril toimus Moostes traditsiooniline Põlvamaa laste- ja noorte lilleseadajate konkurss. Teemal "Kui lilled tantsivad..." esitas oma töö kakkskümmend kuus 1-12 klassi õpilast üle Põlvamaa. Konkurssi olid hindamas Rāpina Aianduskooli õpilased Tuuli Matikainen ja Pille Lillo, kelle arvates oli võimalus hindamist viimasel õppeaastal läbi viia väga õpetlik. Samal ajal toimus ka töötuba, kus aianduskooli õpilased Triin Leies ja Sille Lillo õpetasid taimsetest materjalidest ehteid tegema. Ka nemad jäid antud ülesandega rahule, sest õpetada on huvitav. Konkursi korraldaja Maret Aruoja soovime jõudu edaspidiseks ja hea meelega osaleme ka järgmisel aastal aianduskooli esindajatega žürii töös.

Pille Peterson, floristika juhtõpetaja

Foto: M. Aruoja

Noored lilleseadjad

Kohalike omavalitsuste valimised 2017. Valida või mitte valida?

15. oktoobril toimuvad Eestis kohalike omavalitsuste valimised. Kohalike omavalitsuste valimised tähendavad seda, et valitakse kohaliku rahva omavalitsuse (valla või linna) esinduskogu – volikogu. Volikogu omakorda nimetab ametisse vastavalt valla- või linnavalitsuse ja valib vallavanema või linnapea.

Alates 2017. aastast saavad ka 16-17-aastased noored valimistest osa võtta. 2017. aasta 1. jaanuari seisuga on selliseid valijaid 24 153 noort. Neile noortele on see tõeline väljakutse, sest esmase kogemusega tekitab see neis vastakaid tundeid: ühelt poolt on see uhkuse ja rahulolu tunne, et oled täiskasvanute maailma vastu võetud; teisalt aga on ebakindlus ja kartus, sest vastutus tundub nõnda suur. Esmakordselt on noortel võimalus teha kohalikul tasandil ajalugu. Noortel avaneb võimalus riigi valitsemisel kaasa rääkida, oma tahet väljendada. Selleks, et kohalikus elus midagi muuta, tuleb võimalikult paljudel noortel valimistel osaleda ja seejuures targalt valida.

Kõigepealt võtke teadmiseks, et te ei pea valima kindlasti 15. oktoobril, teil on võimalus valida ka muul ajal:

- eelhääletamine väljaspool elukohta on 5.–11. okt.
- elektrooniline hääletamine on 5.–11. okt.
- eelhääletamine elukohajärgselt on 9.–11. okt.

Hääletamiseks peab teil olema kehtiv isikut tõendav dokument, selleks sobivad pass, ID-kaart ja/või juhuluba.

Kergendamaks noorte vastutuskooamat, pakun välja mõned soovitus, millest võiks valima minnes lähtuda. Tutvuge põhjalikult kandideerijate valimislubadustega, jälgige, kas tegemist on erakonna, valimisliidu või üksikkandidaadiga; andke oma hääle kandidaadile, kes on tuntud kodukoha patrioot ja oma tegudega ennast tõestanud; ärge valige kandidaati, kelle elu ja tegevus on seotud rohkem mõne teise piirkonnaga, kes huvitub kodukohast vaid valimiste ajal; ärge valige jutupaunikut, mõelge, kas antavad lubadused on ka tegelikult täidetavad; kui valite sõbra, sugulase või muidu hea tuttava, siis mõelge, kui palju kasu võib temast kohaliku elu edendamisel olla.

Lõpetuseks tuletan teile meelde, et hääletamine on salajane ja mitte keegi ei saa teada, keda te valisite, kui te ise seda ei ütle. Loodan, et teie vastus küsimusele: „Kas valida või mitte valida?“ on. **KINDLASTI VALIDA!**

Irma Samoldina, õpetaja

EUROPEA konverents Tartus

21. septembrist kuni 24. septembrini toimus Tartus Eesti Euroopa Nõukogu eesistumise raames EUROPEA Internationali konverents „From Rural to Digital“, kus osalesid põllu- ja maamajandusvaldkonna kutseõppeasutuste juhid ja õpetajad 20 Euroopa riigist. Ühiselt jõuti järeldusele, et valdkonna tulevikutöötajad peavad olema uuendusmeelsed, paindlikud, suhtlemisaltid, kohanemisvõimelised ja valmis kasutama erinevaid infotehnoloogialahendusi.

Konverentsi teisel päeval tulid esitlusele mitmed huvitavaid ja innovaatilisi lahendusi tutvustavad ettekanded, millele järgnes arutelupaneel. Konverentsil osalejad jõudsid järeldusele, et tormilised arengud majanduses ning tehnoloogiates nõuavad kutsehariduses struktuursete muutuste tegemist. Samuti rõhutati, et suhtumist kutseharidusse tuleks parandada ning kutsehariduse süsteemi tuleks enam kaasata tööandjaid. Haridust tuleb üha enam digitaliseerida ning haridustehnoloogid ja õpetajad peavad edaspidi veel tihedamat koostööd tegema.

Konverentsi kolmandal päeval külastas üks grupp Räpina Aianduskooli, kus toimusid praktilised töötoad, samuti tutvuti valdkonna väikeettevõttega Figuraata OÜ ning Räpina Loomemaja tegemistega. Lahkudes oli külalistel palju siiraid ülivõrdes kiidusõnu kõige nähtu ja tehtu kohta. Imetleti meie kaunist loodust, kooli õppehooneid ning nendes peituvad võimalusi. Ahhetati aias ja avaldati tunnustust, et me seda kõike, mis meil on, nii hästi korras hoiame. Ning paluti eraldi tänusõnad edasi anda töötubade juhendajatele - Karin, Indrek, Tairi, Anu. K, Mairold ja Koidula - aitäh! Kindlasti tuleb kiitust jagada ka tublidele praktikantidele Ernst-Benary-Schule'st!

EUROPEA Internationali võrgustik on põllumajanduslikke, aianduslikke ja metsanduslikke kutseõppeasutusi ning koolitusinstitutsioone ühendav organisatsioon, mis loodi 1992. aastal. EUROPEA Internationali võrgustikku kuulub 25 Euroopa riiki. Võrgustiku eesmärk on põllumajandusliku kutsehariduse taseme tõstmine, õpilaste ja õpetajate vahetuse korraldamine, rahvusvaheliste koostööprojektide väljatöötamise toetamine, kutsevõistluste korraldamine ja toetamine, kutsehariduse propageerimine.

Eesti sai EUROPEA Internationali liikmeks 2005. aastal. Eestit esindab EUROPEA Internationali võrgustikus MTÜ EUROPEA Eesti Keskus, mis on Järvamaa Kutsehariduskeskuse, Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli, Luua Metsanduskooli ja Räpina Aianduskooli töötajaid ühendav koostöövõrgustik. MTÜ EUROPEA Eesti keskuse juht on Räpina Aianduskooli õpetaja **Katrin Uurman**.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Foto: V.Truija

Meie aiad

Meenutusi koduaedadest

Ausalt, see oleks olnud nagu eile, kui Külli ja Valdur tegid mulle ettepaneku hakata kooliajalehe jaoks koduaia lugusid kirjutama. Olin taolisi jutte lugenud aastaid ajakirjade *Kodu&Aed* ning *Kodukiiri* kaante vahelt ning nüüd ei suutnud oma õnne uskuda, et saan neid ise looma hakata. Muidugi oli lisaks ahvatlev fakt, et uue töötajana aianduskoolis oli mul läbi koduaia lugude hea võimalus oma kolleege paremini tundma õppida. ☺

Alustasime ideeautori Valduri suvekodust Lüübnitsas. Esimene linnuke sai kirja juba sellega, et Lüübnitsasse sattusin elus esimest korda. Mäletan, et tibutas vihma ja kõige rohkem elevust tekitas teadmine, et Valduri juures kasvavad aprikoosid! Viimaseid saime ka maitsta! Järgmisena rabas Anu Seimi suur avatud parkaed, kus kõrgumas põlispuid ning kirsiks tordil viis aastat tagasi rajatud tiik, mille ääres peretütre rajatud värviküllane haljasala. Lea ja Aivo Pedoski aed hämmastas korrektsusega. Justkui joonlauaga mõõdetud peenraservad ning hoolikalt valitud taimed jätsid väga majesteetliku mulje.

Sügis on mu lemmikaastaaeg ning seetõttu meenuvad esimesena mõnusa heldimisega Maarja külas langevad kollased kaselehed ning puudel punavad pihlakad. Samuti on raske unustada Peedu Kaare Tammsaare talu koltunud heinamaad ning rabas kummikute ümber lirtsuvat külma vett. Kõik see uinuva looduse ilu, mida silm haaras igal sammul, Peedu põnevad pajatused koha ajaloost, tekitavad praegugi soovi kasvõi kordki sinna uuesti jalutama minna.

17. september 2015 jääb erilisel meelde, sest ühe päevaga käisime läbi kolm koduaeda! Hommikul alustasime Toomas Oja juurest, kus imetlesime maja ees voolavat Võhandu jõge ning maja taga tutvusime Toomase ehitatud uhke abihoonega. Muidugi vaatlesime ka ilu- ja tarbeaeda. Õhtul kella viieks olime kokku leppinud kahe koduaia külastuse.. täitsa kogemata. Meid ootasid külla nii Svetlana Tund kui Heini Lumpre. Õnneks oli Heini nõus meid ka õhtuhämaruses oma koduhoovile lubama, seega alustasime Svetlana imelises värviküllases, lausa muinasjutulises aias ning peale Külli tantsutrenni, kihutasime päikeseloojanguga võidu Tooste külla. Heini kodutalust jääbki eredamalt meelde metsade taha loojuv päike ning peremehe pajatused rändlindudest, kes sügiseti ja kevadeti keset põllumaad paikneva talu ümber piiravad.

Esimese aasta suurimad üllatajad olid Siret Zirna ja Liina Palu, kes nimetasid oma lemmiktegevuseks, muidu aiapidajate suurima tüütuse, muru niitmise. Raske on kustutada silme eest pilti, mis avanes Liina Palu maja teise korruse aknast – põhjamaiselt minimalistlik aed langemas Võhandu jõeni.

Teise aasta koduaedadesse läksime põhjaliku etteplaneerimisega. Elve Peedel tegeleb maasikate kasvatamisega ning seetõttu ajastasime külaskäigu juba kevadesse, et ikka põhitoodangut maitsta saaks. Lidia Sarja on tuntud oma armastusest rooside vastu ning Räpina Valla kaunis koduaed 2016 laureaadi aeda astusime siis, kui lillede kuningannad täisõites olid. Tairi Alberti pika ja keeruka ajalooga kodutalu lugu rullus lahti 2017 aasta jaanuarikuu lehes. Tinni talu külastus sai ette võetud juba sügisel, kui köögiviljanduse õpetaja kasvuhoone oli tomatitest, paprikatest, melonitest ja arbuusidest pungil.

Õpetajate koduaedadest kaks viimast kuuluvad Räpina aianduskooli endisele ja praegusele puuviljanduse õpetajatele. Juta Lopp avaldas saladuse, kuidas kaheksal õunapuul saab kasvada 20 erinevat sorti ning Sirje Tooding rääkis puukooli omamise rõõmudest ja murdest. Samas ei jõudnud me ära imestada, kuidas pererahvas suudab nii suure maa-ala perfektselt korras hoida.

Ajakirjanikke nälga ei jäetud

Üllatus üllatus — fotograaf pildil ehk omadega rabas

Märg töö

Eelviimane lugu viis meie aianduskooli õpilase Jaano Orase talveaeda, kus on kasvamas palju erinevaid eksootilisi taimi, millel mitmel põnevad saamislood. Igast Jaano sõnast kumas läbi noormehe kirk taimemaailma vastu.

Kevad Räpina aianduskooli kasvuhoones on justkui eraldi aastaaeg. Looga kasvuhoonest tõmbasimegi koduaia lugudele mõttelise joone alla.

Kokkuvõtteks võib öelda, et nii nagu on raske leida kahte ühesugust koduaeda, on keeruline leida aeda, kus ei kasva Jaan Kivistikult saadud viinapuustik. Siret Zirnal on õnnestunud Jaan Kivistik endale lausa naabriks saada ning nii ei ole tal viinapuude lõikamisega liigseid muresid. Kinnitust on saanud fakt, et aiatöös ei nähta tüütut kohustust, vaid võimalust end igapäevast tööst korra välja lülitada ning omi mõtteid mõelda. Nende lugude kirjutamine on loonud olukorra, kus praegugi hoitakse mind kursis aia arengutega. See on nii tore! Aitäh kõigile, kes kahe aasta jooksul oma koduvärvade meie ees lahti lükkasid! Jääme ootama uusi küllakutseid ning põnevaid koduaedu, mis veel senini avastamata on!

Liisi Kont, kutseõpetaja

Fotod: V. Truija

Jalgpalliturniir piltides (25.09.2017)

Fotod: V. Truija

Sügisnäitus piltides (19.-22.2017)

Fotod: L. Kiik

Parimad õpivad parimatelt

Uue kooliaasta lävel tunnustas aianduskool silmapaistvaid õpetajaid, kellelt on palju õppida nii õpilastel kui kolleegidel. Aasta õpetaja 2017 laureaat on aianduse juhtõpetaja Anu Käär. Aasta noor õpetaja 2017 laureaat on puuviljanduse õpetaja Liisi Kont. Viimasel augustikuu päeval kutsusin Anu ja Liisi raamatukokku, et vestelda teemal Aasta õpetaja. Vestlus kujunes pikaks ja väga huvitavaks. Võin julgelt väita, et veetsin päeva parima tunni. Püüan kokkuvõtlikult lugejatele edastada meie jutuajamise. Kahjuks ei suuda paber väljendada vestluse emotsioone.

Mis sa arvad, miks valiti just sind aasta õpetajaks?

Anu: Ma ei tea... Kui sain teada, et mind valiti, siis kodused ja kolleegid ütlesid, et ju sa oled seda väärt. Mina ise tunnen, et kõik mu head kolleegid on seda väärt. Tahaks seda kõikidega jagada. Mul on veel nii palju arenguruumi, ehk vara veel.

Liisi: Issand, mulle ei meeldi üldse ennast kiita! Olen väga enesekriitiline. Ju siis minu poolt hääletajad tundsid, et olen seda väärt.

Liisi, kas hääletasid Anu poolt?

Liisi: Jaa, mina esitasin Anu kandidaadiks! Ta on olnud ka minu õpetaja, teadsin, et ta on seda väärt.

Anu, kas tohib küsida, kelle poolt hääletasid sina?

Mul on piinlik tunnustada, et ma ei hääletanud kellegi poolt, sest mind lihtsalt polnud majas. Aga ma luban järgmine kord hääletada. Kartsin ka seda, et teised mõtlevad, et hääletasin ise enda poolt.

Anu, sina olid Liisi õpetaja? Mis meenub seoses Liisiga?

Küsimused, küsimused, küsimused... Liisi küsis tunnis hästi palju, näitas üles oma huvi.

Liisi, kui nõudlik ja tõsine oli Anu õpetajana?

Tõsine küll ei olnud. Anu oli kogu aeg särav, rõõmus ja tore. Nõudlik oli, sest oma tööd tuli meil ikka ära teha.

Olete mõlemad nõ värsked õpilased. Anu lõpetas suvel Eesti Maaülikooli ja Liisi lõpetab suvel Tallinna Ülikooli. Missugune oleks sinu jaoks unistuste õpilane?

(Pikk paus) Liisi: Ei taha klassikaliselt vastata, et kellel on huvi, kes käib koolis...

Anu: Tegelikult mina ootan sellist õpilast, kes tuleb klassi ja tal on kindel aruraam, mida mulle öelda. Ta ei ole nagu nõõri otsas vee-tav lammas, vaid ise mõtleb. Ootan õpilaste omaalgatust.

Kas õpilased suudavad teile midagi uut õpetada?

Liisi: Muidugi! Õpilaste enda kogemused, mida nad on oma koudaeadades teinud ja katsetanud ning maailmas ringi rännates näinud. Näiteks teise ja kolmanda kursuse aianduse õpilased Jegor ja Jaano - poogivad ning paljundavad taimi üksteise võidu. See on lausa ulme, mida nemad on juba katsetanud!

Anu: Inimesena õpin.

Kas vahel tunned, et töö teeb liiga?

Anu: Teeb küll.... (Pikk kandev paus) Vahel tunnen, et mõni päev läheb väga pikale, eriti kui on kaugõppijatega tunnid. Hommikul kella kaheksast õhtul kella kaheksani järjest sa muudkui räägid, st suhtled. Aju peab nii kiiresti reageerima, et õhtuks on mõte ja keel lausa sõlmes. Siis tunned, et liig mis liig.

Liisi: Väsimus on kõige hullem asi, mis saab olla. Noorele õpetajale on liiga tegemise võimalus suurem. Üks asi on tund ära anda, aga siis tuleb kodus hakata kohe järgmise päeva tundi ette valmistama. Muidugi ka kogenud kalad (Anu väljend) peavad paratamatult tundi ette valmistama. Vanematel õpetajatel on aga näiteks kogemus, kui palju mingi asi tunnis aega võtab. Mina olen loomult pabistaja ja ülemõtleja, siis kohe kardan, kas ikka jõuan kõik tehtud.

Mis aitab õpetaja rollist välja tulla?

Liisi: Käin võrkpalli trennis ja kantritantsus. Heini Lumpre oli see,

Aasta õpetajad 2017

kes ütles mulle kuldsed sõnad: „Kui vaimne koormus ületab füüsilist koormust, siis tuleb füüsilist koormust suurendada - hakka jooksmas käima“. Naersin ta välja, sest ma olen terve elu jooksmist vihanud (naerab). Aga ma siiski läksin ja siimaani jooksen. Nüüd ma usun, et jooks aitab ühelt poolt pinget maha laadida ja teisest küljest akusid täis laadida.

Anu: Ma loen. Praegu on mul pooleli „Kaasaegne komöödia“. Ma ei käi jooksmas nagu Liisi, aga mulle meeldiks laulmas ja tantsimas käia. Aga kahjuks ei saa seda endale lubada, sest minu tööpäevad on erineva pikkusega. Mulle ei meeldi teha poolikuid asju. Ma kas käin või ei käi! Aasta tagasi kui ma taas hakkasin õppima, võtsin endale kohustuse, et töölt tulles vaatamata kellaaajale, lähen tunniks ajaks õue ja teen ükskõik mida, aga ma ei ole tund aega toas. See toimib tänaseni! Vihmaga kahjuks on tülikas õues olla. Viimati uputas ja tappis vihm kõik aias ära. Tiik on vett triiki täis, mis on nüüd välibassein. Kuuri all on sisebassein ja lastebassein on kasvuhoones.☺

Kelle eeskujul sai sinust õpetaja?

(Nakatav naer) Liisi: Mina ei ole kunagi õpetajaks saada tahtnud. Lihtsalt Liina Palu ja Urmas Roht arvasid, et minust peaks saama õpetaja. Juba kooli tulles hakati mind ära rääkima, et jätkaksin õpetajana. Õpingute käigus püüdsin selle mõttega harjuda, et ehk ühel päeval lähebki nii. Õpetajad Malle Terepson-Madisson ja Sirje Tooding olid mulle eeskujuks, kelle poole ma vaatasin nõ alt üles. Tööle asudes sai Sirjest minu mentor. Mallele kuuluva uksekaardi sain endale, sest kevadel läks ta pensionile ja mina tulin sügisel. Minu jaoks on need seigad väga tähendusrikkad.

Anu: Ma olen Liisiga nõus. Minu silmis on Sirje alati olnud ideaalõpetaja. Teine eeskuju on Katrin Uрман. Tema süsteemsus ja korrektsus on lausa ületamatu. Ma ei küündi eluilmaski selle lähedale. Sirje soe inimlik lähenemine ning Katrini korrektsus ja täpsus annaks ideaalõpetaja kuvandi, kes ma olla tahaks.

Kui sa ei oleks õpetaja ametit valinud, siis....

Anu: Ma arvan, et töötaksin ikka aianduses. Oleksin müügimees.☺ Tegelikult räägin ühe loo. Kui tulin aianduskooli, siis õpetaja Tiina Paasik ütles: „Anu, kui teie tulete meie kooli õpetajaks, siis minul oleks aeg ära minna“. Ja nii tegelikult juhtus. Tol ajal ma isegi ei unistanud siiatulekust, sest aianduskool oli minu jaoks niivõrd püha paik. Olin kindel, et siia igaüks ikka ei pääse. Ja see, et mind siia tööle võeti, oli minu jaoks nagu paradüsi jõudmine.☺

Kuhu kaob aeg? Miks meil kõigil on kiire?

Anu: Me jääme aina vanemaks ja liigutame end üha aeglasemalt (naeravad mõlemad). Suutatus oma aega planeerida. Palju energiat kulub pabistamisele... kas ma jõuan, kas ma saan, kas ma teen õigesti.

Liisi: Oma arust ma toimetan kogu aeg, järsku on õhtu käes ja ikka veel nii palju tegemata... Tunnid, trennid, paratamatult tähelepanu haarav sotsiaalmeedia jne. Kõige suurem viga on endale korrutada mul ei ole aega, tegelikult tuleb aega võtta.

Ja kui saad kingituseks aasta vaba aega, kuidas seda kasutaksid?

Liisi: (Kiirvastus) Reisima lähen! Käisin suve lõpus Kihnu saarel, kus kohtasin šoti noormeest, kes on võtnud endale eesmärgiks käia ära igas maailma riigis ja mängida seal torupilli. Tahaksin ka kohustustevabalt reisida!

Anu: (Mõtleb pikalt) Ma tahaks muudkui lugeda ja lugeda. Mulle meeldib juba lapsepõlvest saadik neelata raamatuid öösel ja päeval. Võin raamatutest täiesti sõltuvusse sattuda. Loeks uue eesti kirjanduse läbi, mida ma pole aja nappusel nuusutanudki. Ma maalikis ja joonistaks. Kadestan Sirjet, kes käib kunstiringis ja teeb nii ilusaid pilte. Jalutaksin, käiksin metsas, kuulaks muusikat, külastaks teatrit, kirjutaksin jutte ja luuletusi. Ühesõnaga tahaksin teha kõiki neid asju, mis teevad inimese hinge ilusaks.☺ Kui käisin bussiga tööl Tallinnast Rāpinasse, siis kirjutasin luuletusi pildikesed bussiaknast.

Millega sisustad õpetamisest ja tundide ettevalmistuseks jäävat vaba aega?

Anu: Tikin. Mul on suur laudlina, mida tikin juba 20 aastat... kui ükskord pensionile jään, siis saab ehk valmis. Muidugi õmblen ka. Kogu kodutekstiil on minu õmmeldud.

Liisi: Mulle ka meeletult meeldib käsitöö. Juba põhikoolis õpetasin tüdrukutele, kuidas õmmelda, sest nemad ei tahtnud õpetaja käest küsida. Nüüd tuleb see lause, et mul ei ole aega.... ja samas pole ühtki head eesmärki, mida teha.

Mis on sinu sõnum praegustele õpilastele ja kolleegidele?

Liisi: Olen aru saanud kui suur väärtus on teha asja, mis sulle tõsiselt meeldib. Praegu olen ma siinsest tööst vaimustunud. Ma väga loodan, et minu õpilased tunnevad samuti huvi valitud eriala vastu. Lihtsalt tegemise pärast pole midagi mõtet teha. Peab olema soov ja kirg. Seda kõigile soovingi!

Anu: Ühinen Liisiga. Tunnen ennast õpetajana õigel ajal õiges kohas. Naudin seda. Õpetaja amet paneb mind tundma, et olen midagi väärt. Soovin, et kolleegid väärtustaksid oma ametit. Õpilasele - vahet ei ole, mida sa teed, tee seda südamega.

Palun ennusta, kes on Aasta õpetaja 2018?

Anu: Ma valiks Priit Trahvi! Meil pole ammu olnud ühte head ja mõnusat meesõpetajat esile toodud. Priidu entusiasmi ja positiivsus, õpetajana on ta super, ma läheksin iga kell tema tundi! Muidu-

gi on ka Andres Vaasa tõeline korüfee.

Liisi: Tõesti huvitav, et Priitu pole kandidaadiks seatud.☺

Liisi küsib Anu käest: „Kas õpetajaks saadakse või sünnitakse?“

Arvan, et mingid sünnieeldused peaksid ikka olema. Igast inimesest ei tule õpetaja. Empaatia. Peab olema kutsumus.

Miks läksid ülikooli magistriõppesse?

Mulle ei meeldi poolikud asjad. Bakalaureus on poolik ülikooli haridus. Eesmärk oli kool läbida nominaalajaga, mitte olla igavene üliõpilane. Eesmärk oli saada teadmisi, enesekindlust.

Mis edasi?

Minu suur unistus on võõrkeeled. Ma ei valda ühtegi võõrkeelt vabalt suhtlemise tasandil. Tahan omandada ühe võõrkeele nii, et saaksin vabalt vestelda. Mis keel see on, pole praegu oluline.

Anu küsib Liisilt: Mis tunne on olla kõrvuti oma õpetajaga kui kolleeg?

Ma kartsin meeletult, et õpetajatel on raske võtta mind kui võrdset. Tegelikult ma paanitsesin üle, sest ma ei tundud üldse end ebamugavalt. Vastuvõtt soe, loogiline ja lihtne. Täna olen ma ise avanenud rohkem ja julgen sõna sekka öelda. Alguses ma ikka teietasin kõiki.☺

Kommenteerib Anu: Esimesel õppeaastal tööle tulles otsustasin, et olen vait nagu sukk, noogutan ja kuulan. Tundsin et olen nõ mees metsast, kes on paradiisi lubatud.☺ Vastuvõtt oli väga soe õpetajate poolt. Teietamise probleem oli samuti. Õpetaja Jaan Kivistik suhtes oli mul ülim aukartus ja austus. Tema olemus ja see, kuidas ta tunnis õpetas, tekitas tunde, mis tegi sinatamise üllaskeks. Jaan saatis mulle ka õnnitluse aasta õpetaja tiitli puhul. Mina vastasin: „Parimatelt õpitakse“. Igavesti on mällu sõõbinud Jaani moto - jäägem korrektseks ja täpsus eelkõige.

Väga kosutav oli vestelda särasilmsete kolleegidega, kes naudid oma tööd ja soovivad edaspidigi panustada õpetamisse. Anu väitis lõpetuseks, et tema jaoks on olla ülim õnn meie kollektiivi liige - õpetaja. Liisi lisas, et siiani on hommikuid, kui ta tööle tulles vaatab koolimaja ukse kohal Rāpina aianduskooli silti ja vangutab pead - see ei ole ju võimalik, et mina nüüd siin töötan!

Külli Nõmmistu, raamatukoguhoidja

Foto: V. Truija

Islandit avastamas

Island - üks väheseid Euroopa maid, mis oli mul veel avastamata, aga unistus sinna sõita tekkis juba ammu. Island on tõeliselt sünergeetiline maa, kus põimub tihedalt läbi elus- ja eluta loodus, seega sobitus sinna hästi ka minu vastava temaatikaga täienduskoolitus. Enne reisi hoiatati meid, et Island on väga muutliku ilmaga, aga meil vedas – bussis olles sadas ja väljudes tervitas meid päikesepaiste ning kaasvõetud vihmakeep jäi praktiliselt kuivaks.

Island on noorim maa maailmas, mis 20 miljonit aastat tagasi sündis Põhja-Atlandi merepõhjast. Laava on jää alla peidetud ajast, mil Jääaeg taandus ja liustik lainetas. 1100 aastat tagasi asustasid selle maa viikingid. Nagu segu imedemaast ja põrgu eeskojast, kerkib Atlandi ookeani põhjaosas lainetest maismaalapike – armiline geoloogilistest rikestest ja lõhedest, kaetud liustike ja tegutsevate vulkaanidega, perioodiliselt purskavate geisrite ja kuumaveeallikatega. See on Island. Majesteetlikud liustikud, kuumaveeallikad ja alaliselt puhuvad tuuled loovad siin uskumatuid maastikke. Sel imelisel, paljudele alles tundmatul jää ja tule maal leiame igal sammul hämmastavaid loodusimesid. Island on üks huvitavamaid kohti maailmas: mäed, fjordid, liustikud, purskavad vulkaanid ja kuumaveeallikad.

Lennujaamast sõidame maailma kõige põhjapoolsemasse pealinna Reykjavikki. See on nüüdisaegse linna võlude ja ajatu looduse kombinatsioon. Linn pakub huvitavat segu kosmopoliitset kultuurist ning kohalike külade juurtest. Linnaekskursioonil bussiga ja jalgsi tutvume peamiste vaatamisväärsustega. Möödume Põhjala Majast – Põhjamaade kultuurikeskusest, Ülikooli linnakust, Islandi Rahvusmuuseumist ning jõuame vanalinna peaväljaku Austurvölluri juurde, kus näeme parlamendihoonet Alþingishúsið (19. saj.) ja Toomkirikut (18. saj). Siin teeme väikese jalutuskäigu Tjörnini järve äärde, millel peegeldub kaunitult Reykjaviki modernne metallist ja klaasist raekoda. Külastame kaasaegse arhitektuuriga Islandi suurimat Hallgrímskirkjá kirikut, mille lähedal näeme ka kuulsat Leifur Eiríksoni kuju, keda peetakse Ameerika avastajaks enne Kolumbust. Kuna asume ühes Reykjaviki kõrgemas kohas, siis soodsa ilma korral avanevad ümbruskonnale kaunid vaated.

Teisel päeva asume kuldsele ringile: Tingide Väli ehk Thingvellir – Geiser – Kuldne kosk (Gullfoss). See on kõige olulisem piirkond Islandil nii ajalooliselt, kultuuriliselt kui ka geoloogiliselt. Tingide Väljäl käis koos väidetavalt vanim demokraatlik parlament maailmas – Alþing (alates 930 aasta algusest kaheksa sajandi jooksul). Thingvellir on Islandi kaunemaid paiku. See on riftivöönd, kus kohtuvad Põhja-Ameerika ja Euraasia tektoonilised laamad ja mis läbib kogu Islandi põhja – edelasuunaliselt. See on kantud ka UNESCO maailmapärandi nimekirja. Edasi sõidame kuumaveeallikate piirkonda, kuulsaimad nendest on Suur Geiser - viimane purskab oma veesamba iga 10 min järel 25 m kõrgusele. Ka suure geisri ümbruses on palju väiksemaid pidevalt keevaid veesilmi. Pärast lühikest bussisõitu jõuame Euroopa võimsaima – Gullfossi ehk Kuldse kose juurde, mis on ilmselgelt kõige muljetavaldavam ja kaunim kosk kogu saarel.

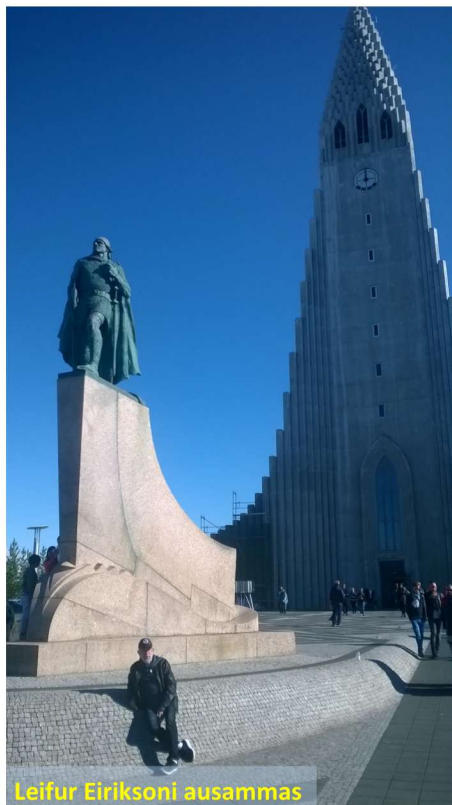

Kuldse kose taustal

Valge jõe – Hvítá vesi langeb 32 m kõrguselt kahe astmena hiiglaslikku kanjonisse. Seejärel küllastame Islandi piiskoppide kirikut Skálholt'i Haukadaluris. See piirkond on olnud Islandi piiskopivõimu keskuseks 11.-19. sajandini. Sõidame läbi viljakate põllumajanduspiirkondade. Teeme peatuse Hveragerðis, kus on rohkesti kasvuhooneid, milles maa geotermiline energia aitab kasvatada juurvilju ja eksootilisi taimi. Külastame kohalikku kaubanduskeskust, kus on Bonuse toidupood, 2008. aasta maavärina kohta näitus, apteek, suveniirid, kohalik pagari- ja kohvikuga.

Kolmanda päeva veedame päeva Snæfellsnesi poolsaarel, mida kutsutakse „Islandiks miniatuuris“, sest paljud Islandile omased vulkaanilised formsioonid, liustikud ja ajaloolised paigad on siin esindatud. Peatume Gerðubergi basaltsammaste juures. Sõidame põiki läbi poolsaare põhjarannikule: meid ümbritsevad mäed, laavaväljad, fjordid. Külastame hai muuseumi Bjarnarhöfnis, kus on võimalik näha haipüügi paati, maitsta kuivatatud kala ja spetsiaalselt töödeldud hailiha ning kuulata kohaliku giidi juttu. Gröõni hai on toorelt mürgine, sest hai neerud on võrdlemisi väikesed ja kogu kusiaine kogub tema kehasse. Söögikõlblikuks saamiseks lõigatakse hailiha 5-6 cm paksuseks viiluks ja neid viile laagerdatakse värs-

kes õhus 4-5 kuud, mille järel mürkained kaovad. Käisin ka ise seda kääritamiskohta vaatamas - hais tahtis ära tappa... Ka kääritatud hailihal on veel alles tugev ammoniaagi lõhn, aga ometi peetakse seda kohalikuks delikatessiks. Suure vaevaga sain ühe tüki alla neelata, aga meie grupis leidis ka neid, kellele selline põhjamaine hõrgutis maitsetes. Siiski enam osteti seda suveniirina kaasa, et eesti-maiseid sõpru-sugulasi söögilauast eemale peletada... Lõunaks sööme kohalikku kalasuppi - õnneks mitte hailihast... Seejärel kõnnime poolsaare läänetipus müstilisel vulkaanilisel Djúpálónssanduril, kus näeme omapäraseid kivimoodustisi ja musta liivaga randa. Arnars-tapi juures jalutame piki kaunist ookeanirannikut, kus pesitseb üks suuremaid randtiirude ja kaljukajakate kolooniaid. Teeme peatuse Buðiri väikese puidust maakiriku juures. Siin asub ka islandi kirjaniku Halldór Laxnessi lemmikhotell, kus ta käis sageli kirjutamas. Poolsaare lääneosas ringi sõites näeme selge ilmaga taamal kõrguvat Snæfellsjökulli liustikut, mis on andnud nime kogu poolsaarele ja inspireerinud Jules Verne'i. Oma romaanis „Reis maakera südamesse“ kirjeldab ta Snæfelli vulkaani kraatrit kui sissepääsu maakera sisemusse.

Leifur Eiríksoni ausammas

Neljandal päeval sõidame üle Hellsheiði platoo läbi Selfossi, Hella ja Hvolsvölluri. Imetleme Skógarfossi, kust langeb võimas kosk, mis on endine rannajoon ja eraldab piirkonna madalaks ning kõrgeks maaks. Skógarfossi laius on 15 m ja kõrgus 60 m. Veepiiskade pihustuse tõttu tekib juga pidevalt päikesepaistelistel päevadel ühe- või kaheksakordse vikerkaare, mida ka mul õnnestus pildistada. Pärast seda külastame Skógari Rahvusmuuseumi, kus tutvume kohaliku giidi juhatusel islandlaste eluviisi, tarbeesemete ja käsitööga varasematest aegadest. Edasi sõidame Islandi kõige lõunapoolsemasse kohta Vik-i-Mýrdali, mis on kuuluis oma mustade laavarandade ja teravatipuliste merekaljude poolest. Siin asub ka kohaliku villavabriku kauplus, kust on võimalik osta ehtsast islandi lambavillast tooteid ja muid traditsioonilisi suveniire. Teele jääb Dyrhólaey poolsaar oma tardunud laavamoodustistega, süsimusta liivaranna ja lunnide pesitsuspaikadega. Lunn on üks väiksemaid alklasi: üldpikkus 26–29 cm, kaal 440–590 g. Teda on teistest alklastest lihtne eristada noka järgi, mis on eredat värvi, kõrge ja kitsas, küljelt vaadates kolmnurkse kujuga. Nokal on mitu ristivagu. Lunni kutsutakse oma välimuse tõttu ka põhjala papagoiks. Edasi naudime Islandi karmi ja kaunist loodust. Seejärel vaatame Seljalandfossi, mis on ainus kosk Islandil, mille tagant saab läbi jalutada. Kosk langeb 60 m kõrguselt ja on osa sellest Seljalandi jõest, mis saab alguse vulkaani katvat Eyjafjallajökulli liustikust.

Viimasel ärasõidupäeval sõidame kümbuseks mustade laavaväljade vahele rajatud termaalbasseini Sinisesse Laguuni. Islandil asuv Sinine Laguun on tõeline looduse ime, mille ülesandeks on tekitada eluks energiat läbi looduse võimsate jõudude. Sealne muljetavaldav maastik ning tervisliku ja raviva toimega mineraalid tagavad uskumatu elamuse. Viibimine seal pea neli tundi. Huvitavamaks elamuseks oli viibimine Sinise Laguuni koobasaurusaunas, milliseid kohalikud elanikud rajasid sageli kuumaveeallikate kohale. Selline saun töötab iga päev ja seda 12 kuud ning ilma ühegi sendita...

Kuldne kosk täies ilus

Tüüpiline Islandi rannik

Islandi külastus ületas igati minu ootusi. Tahaksin sinna veel kord tagasi minna, aga siis juba sõprade ringkonnas ja kohapeal üritud transpordiga, et peatuda seal, kus tahan ning niikaua kui soovin. Kõige odavam tuleks Islandil reisida üritud auto, kaasavõetud toitude ja jookidega, pannes eelnevalt kinni kämpingukohad.

Toivo Niiberger, kutseõpetaja

Tundmatu lendav objekt

5. septembri pärastlõunal otsustasid õpetajad Heini Lumpre ja Valdur Truija discgolfi rajale minna, et järgmise päeva ürituseks võistluspaik üle vaadata ja ketast loopida. Soojendamine läks päris edukalt hetkeni, mil Valdur ühe ketta jõkke viskas. 10 minutit surkimist ja heakorratoid (nimelt riisusid nad rehadega hulga igasugu taimset massi jõest välja), leidis Valdur ketta üles.

Kolmapäeval läks pisike aianduskooli esindus Rápina uut discgolfi väljakut uudistama ning selle üsnagi populaarseks muutunud mängu põhimõtetega tutvuma. Kaasa tulid Huko Laanoja ja Valdur Truija kui discgolfi suured austajad, kellele mängu eesmärk enam selgitamist ei vajanud. Seltskonnaga liitus ka floristika eriala õpilane Tuuli Matikainen, kes oma esimesed visked oli teinud sellel suvel ning seetõttu tundis ennast suhteliselt enesekindlalt. Esma-tutvust discgolfiga olid tegemas ka Heini Lumpre ja artikli autor.

Õnnestunud kettaotsing

Kuigi alguses ei pruugi selle mängu eesmärk, ketta korvi lennutamine, tunduda väga pinget pakkuv, siis peagi kasvab hasart. Oluline on võimalikult väheste katsetega ketta korvi saada. Tunni ke väärs kes õhus ja toredas seltskonnas möödus kiirelt. Kõik need, kes tunnevad edaspidi soovi selle spordialaga lähemalt tutvuda või tegeleda, saavad infot Heini Lumprelt.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Discgolffisõbrad Heini, Tuuli, Valdur ja Huko

Täienduskoolituse argipäev

Räpina Aianduskoolis õpib päris palju õpilasi, tegelikult on õppijaid oluliselt rohkem, sest täienduskoolituse osakond korraldab erinevaid kursusi, kus osaleb rohkesti huvilisi. Kõike seda juhib täienduskoolituse metoodik Eda Gross.

Lähem Edale kokkulepitud ajal külla. Hea, et minu tulek oli ette teada, sest tavaliselt on Eda nii tööhoos, et ei pane kedagi tähele. Vabalt võib tema tööruumi siseneda ja rääkida kõval häälel teistega juttu. On üks kaval nipp, kuidas töösse süvenenud kolleegiga jutule saab. Tuleb öelda lihtsalt „Eda“ ja kohe ongi nimetatul korraldajal ja valmis tulijaga suhtlema.

Tööruum on valgusküllane, aknast avaneb „miljonivaade“ ja alati lahke Eda pakub kommi. Tunnen Eda sellest ajast, kui ta 1987. aastal õppealajuhatajaks tööle tuli. Siis oli kooli nimeks Räpina Sovhoostehnikum. Lisaks põhitööle õpetas ta erinevatel aegadel kunstiõpetust, kunstiajalugu, ühiskonnaõpetust, inimeseõpetust ja psühholoogiat. Õppealajuhataja töö oli tasemeõppe päevase õppevormi õppetöö korraldamine. Eda tegeles õppekavade väljatöötamisega, üldainete õpetajate sektsiooni juhatamisega ja tunniplaani koostamisega. Lisaks toimetas ka ühiselamus – äratas õpilasi või tegi tubades puhtusekontrolli. Kui siiani oli Eda oma meenutustes ametlik, siis selle teema juures läks elevile ja rääkis, kuidas mitmel korral öösel helistati ja kutsuti probleeme lahendama (poisid ühikas).

Pealtnäha tundub, et täienduskoolituse korraldamine on lihtne, leiad teemad, otsid õppejõud ja kuulutad välja. Mida see endast tegelikult kujutab?

Selle peale naerab Eda pikalt ja südamest ning hakkab seletama, mida kursuste korraldamine endast kujutab. Tegelikult on see põhjalik õpetegevuse planeerimine. On vaja koostada õppekavad, kursused registreerida ja valida vastavalt sihtgrupile sobivad õpilased, suhelda, helistada mitu korda. Õpetajaga tuleb läbi rääkida, ajad kokku leppida, arvestada õpetaja ajagraafikut ja õpetajate töökoormust. Koostööst ruumid, paljundada õppematerjale jm. Arvutisse sisestamine on hästi töömahukas ja igasugused aruandlused vajavad tegemist. Neid asju on piisavalt, mida peab arvestama ja mida tegema. Koolitustel osalejaid on palju, aastast tavaliselt 700, sellel aastal rohkemgi, sest septembris on õppijate arv juba üle 500. Rahastamine toimub Haridusministeeriumi erinevate programmide kaudu. Koolitusi on meilt tellinud ka Töötukassa ja Maaeluministeerium. Kõige populaarsemad koolituste teemad on ikka aiandus.

Millised on soovitud noorele kolleegile?

Soovin kindlasti kannatlikkust ja motiveeritust ning julgust küsida ebakindluse tekkimisel nõu vanemalt kolleegilt.

Miks peaks noor õppima meie koolis?

Et loodusega olla sinasõber.

Elukestev õpe, mida mõtled selle all?

Elukestev õpe on õppimine sünnist surmani, kogu aeg omandad midagi uut, ükskõik kas isiku arengu seisukohalt või erialaselt, kunagi ei ole liiga hilja. Meie ühiskond ja sotsiaalne elu muutuvad nii kiiresti ja elukestev õpe on oluline juba sellepärast, et olla kaasajaga kursis ning osata kaasajas tegutseda.

Kui palju koolitad end ise ja millistel teemadel?

Käisin inglise keeles, kuid praegu tunnen enda koolitamises täiesti vajakajäämisi. Tahaksin midagi, mis puudutab isiku arengut.

Sinu suhe aiatööga?

Täiesti olemas, terve suvi tegelen aiatööga ja mulle see tegelikult meeldib. Lapsepõlvkodu on praegu suvekodu Põlvamaal Valgjärve vallas, 63 km Räpinast. Lemmiklilled on liiliad ja neid on talu aias üle 30 sordi, samuti 11 erinevat floksisorti. Räpinas on kortermaja juures aiamaa, seal on lihtsalt paar vagu kartulit, porgandid jm ning mõni lilleke.

Eda tööpöidl

Kui sageli leiad aega hobidega tegeleda?

Hobid on teater, mis on viimasel ajal kuidagi väheseks jäänud. Käsitöö on olnud minu hobi; kudumine, heegeldamine, kui vaja siis saan õmblemisega hakkama, pole probleemi. Lisan siia juurde, et Eda mängib ka klaverit.

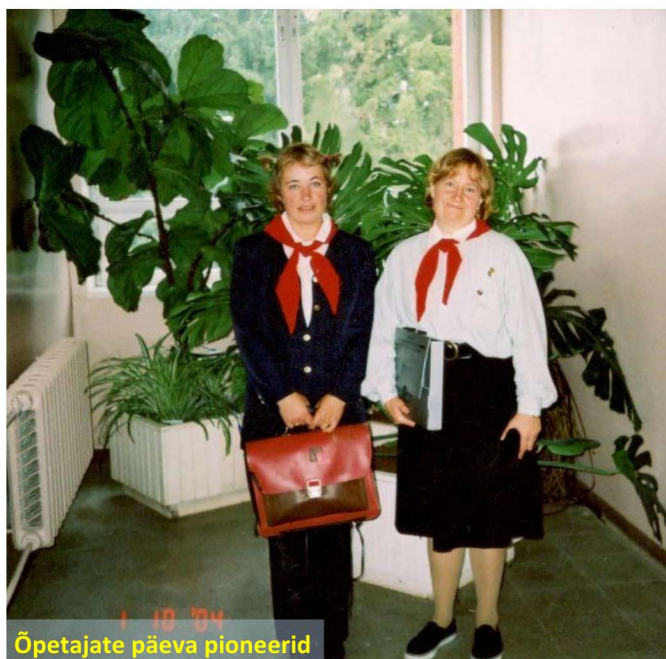
Kirjelda end viie sõnaga! (Eda jääb vaikseks) Lõpuks ütleb, et on selline, kes ei oska ennast kiita ja iseloomustada. Teades Eda ja seda, kuidas hommikul vara ja õhtul pikalt ning vahel ka nädalavahetustel koolitustega tegeleb pakun ise: **töökas, kohusetundlik**. Selle peale vastab ta lühidalt: „No jah, rohkem kui vaja...“. **Abivalmis, arvestav**. Eda elab praegu koos eaka emaga koos. Suvel puhkuse ajal ollakse maal, talvel põhiliselt ikka Räpina korteris. Eda lisab omalt poolt, et on püüdnud ka töö juures teistega arvestav olla ja ei ole „mina ja maailm“. Eda on ka **seltskondlik** ja on suhteliselt palju meeolukaid koosviibimisi korraldanud.

Millest unistad?

Paljust, paljust jah! Tahaksin reisida, unistan reisida mis iganes maale.

Tulin Eda juurde väikese üllatusega. Otsisin enne oma pildialbumist mõned fotod, kus oleme ulakad õpilased õpetajate päeva üritusel. Näitasin Edale pilte ja meenutasime rõõmsalt, kuidas koos sai nalja tehtud. Küsimuse peale „Millal me siis jälle lähme?“, vastas Eda: „Olen valmis iga kell.“

Sirje Tooding, kutseõpetaja

Õpetajate päeva pioneerid

Haridustehnoloogi minutid

AutoDraw – See joonistab peaaegu ise!

AutoDraw (www.autodraw.com) on lihtsalt ja kiirelt kasutatav joonistamise keskkond (vt Joonis 1), mis on välja töötatud Selman Design ja Google'i meeskonna poolt. AutoDraw loojad kirjeldavad keskkonda nii: "AutoDraw on uut liiki joonistusvahend, mis

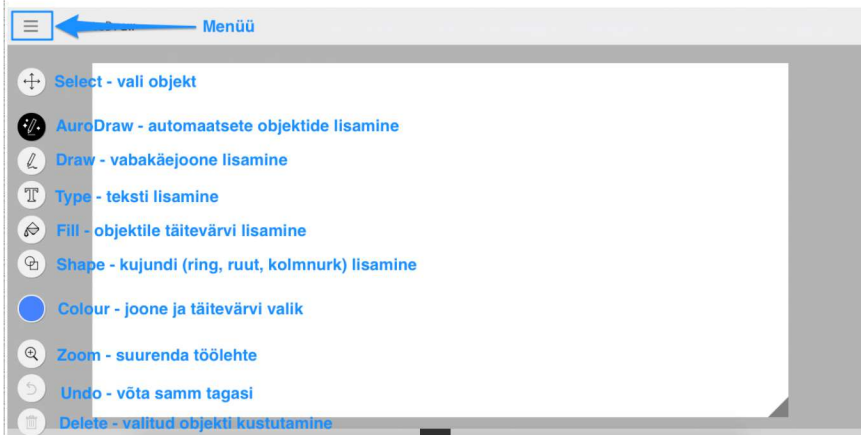
ühendab masinõppe maagika ja andekate kunstnike joonistused, aidates kõigil luua midagi visuaalset ja kiirelt." Kasutajakonto pole vajalik.

Selles keskkonnas on võimalik kasutada vabakäejoont, etteantud kujundeid, muuta joone värvi, lisada kujundite täitevärvi ja teksti. Teksti saab vormindada. Valikus on erinevad fonditüübid ja kirjasuurused. Keskkonna teeb omamoodi huvitavaks tööriist "AutoDraw". Selle tööriista abil pakub keskkond automaatselt joonistamise käigus välja erinevaid kujundeid, mis meenutavad joonistatut (vt. Joonis 2). Joonistatut saab automaatselt pakutud kujunditega asendada.

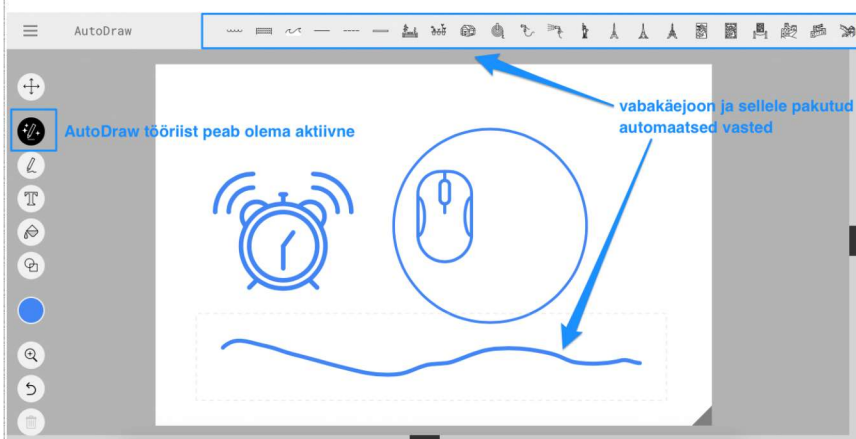
Menüü alt on leitavad salvestamise, jagamise, töö uuesti alustamise jt võimalused (vt Joonis 3). Tööd saab salvestada png-failina, jagada sotsiaalmeedias või lingi abil.

Mõnusat katsetamist!

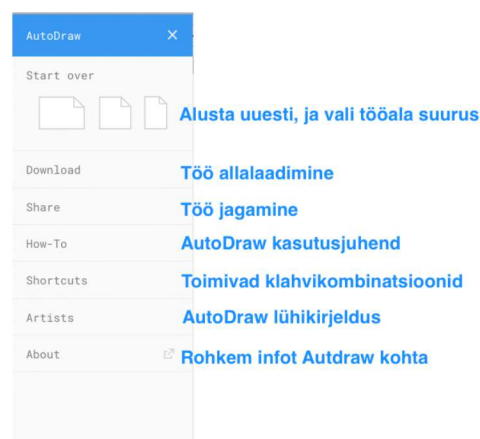
Katrin Uurman, haridustehnoloog

Joonis 1. AutoDraw avalett ja tööriistade selgitus.

Joonis 2. AutoDraw tööriist.

Joonis 3. AutoDraw menüü

AutoDraw töötab ka nutiseadmes. Lingid äpi allalaadimiseks:

Androidile: <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.ggww.autodraw&hl=en>

IOSile: <https://itunes.apple.com/us/app/autodrawing/id1227389320?mt=8>

Maarja Küla õppurite väljasõit

Esmaspäeval, 18. septembril külastasid Räpina Aianduskooli Maarja Küla õpperühma 1. ja 3. kursuse õpilased puuviljanduse ainetunni raames põllumajandussaadusi tootvaid talusid. Esimese kohana külastati Põlvamaal Hanikase külas asuvat Peedo talu Mahlaveskit. Seal tutvustati lähemalt väiketootmist ja kõneldi õunamahla tootmisega seotud protseduuridest. Talu tegeleb aastaringelt mahe-marjakasvatuse ning käsitööna koduste mahlade, glögid, õunakrõpsude ja mooside valmistamisega. Suvisel hooajal on olulisel kohal mahlade, jäätiste ning kaljajookide valmistamine.

Peedo talu perenaine Tiina Järvepera rääkis, kuidas valmistada õunamahla. Kohapeal sai näha mahlapressimist, pastöriseerimist, villimist ja pakendamist. Selgus, et enamik toorainest pärineb oma talust või siis selle lähiümbrusest. Proovimata ei jäänud ka uudistootena valminud maitvad õunakrõpsud, mis on müügil Tallinnas Mahlaveski nimelises talupoes. Õunakrõpsudeks vajaminevad õunad pärinevad oma talu aiast, kusjuures korjatakse vaid kõige ilusamaid õunu. Nii mõnedki külastajad nentisid, et edaspidi ostavad

nad talvise õunamahla just sellest talust. Talurahvas oli väga sõbralik ja kõik tekkinud küsimused said vastatud.

Edasi viis teekond meid talust nelja kilomeetri kaugusele asuvasse FIE Ain Rätsepa farmi. Selgus, et Mahlaveski õunte pressimisest tekkinud jäätmed leiavad siin kasutuse lehmade lisasöödana. Tulevased abiaednikud leidsid, et selline kokkuhoidmine ja taaskasutus on äärmiselt oluline. Talu peremees Ain Rätsepp rääkis õpilastele lähemalt loomakasvatuse põhitõdedest, rõõmudest ja valupunktidest. Huvitav oli kuulata ka seda, kuidas loomadele sööta varutakse ning kuidas toodetakse suhkrupreedist melassi. Talurahvas andis kõigile soovijatele proovida mahetalupiima. Tulevased abiaednikud mõistsid, et väiketootmine on talunike seisukohalt üks väga oluline ellujäämisvõimalus. Peedo talus tähtsustatakse isegi lemmikloomi, keda külastajatele meeleldi näidati. Hobused, koerad ja muud lemmikud nähtud, asuti positiivse kogemusega ja rõõmsal meelel tagasi Maarja Külla, et siis hiljem taas külaskäiku hea sõnaga meenutada. Aitäh teile Peedo talu talurahvas ja Ain Rätsepp, et andsite meile võimaluse tutvuda lähemalt väiketootmisega.

Ülvi Kasak, Maarja Küla õpperühma õpetaja

Uue töötaja ankeet

Minu nimi on **Maarja Sõukand.**

Minu amet on **õppesekretär.**

Minu esimene positiivne emotsioon aianduskoolis oli juulikuus, kui esimest korda kooli külastasin.

Minu ameti suurim väljakutse on **õppekorralduskomisjoni protokollid.**

Kui ma ei töotaks aianduskoolis, siis ma **töotaks mõnes teises asutuses.**

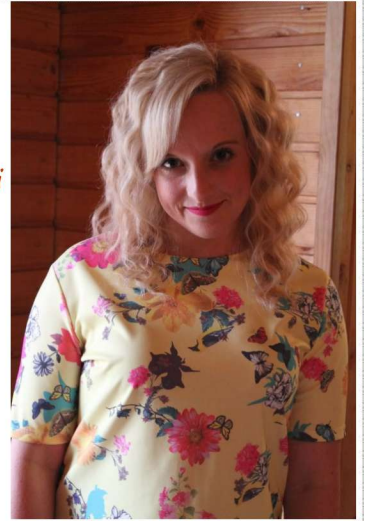
Kolm märksõna, mis mind iseloomustavad on **tagasihoidlik, sõbralik, abivalmis.**

Mind paneb naerma, kui **Karin Kask siseneb minu ruumi (omad naljad).**

Lapsena unistasin saada **restorani klienditeenindajaks.**

Minu öökapiraamat on „**Lohetätoveeringuga tüdruk**“.

Kõige olulisem minu elus on **minu pere.**

Minu nimi on **Elina Oesalg.**

Minu amet on **Irmen. Väljaspool maja olevatele inimestele täienduskoolituse spetsialist.**

Minu esimene positiivne emotsioon aianduskoolis oli omal ajal, kui selgus, et olen kooli sisse saanud!!!! Aga nüüd, kui töövestlusele tulin, siis tõdesin, KUI ILUS meie koolimaja on! – park ja aed ja koolimaja...

Minu ameti suurim väljakutse. **Hoiame eesmärgid suured – saada veel kompetentsemaks kui Eda! ☺**

Kui ma ei töotaks aianduskoolis, oleksin kinnisvaramaakler või kinnisvarakonsultant! Selles mõttes, et ma ehk ei vahendaks müüki, vaid pakuks konsultatsiooniteenust isemüüjatele.

Kuna müüja vastutus on nii suureks aetud, siis ku-
luks neile just õiguslane nõu tegelikult väga ära...

Kolm märksõna, mis mind iseloomustavad: **kalendermärkmiku täitmine erinevat värvi pastakatega, süstematiseeritud korralagedus, lohisev lauseehitus ☺**

Mind paneb naerma **minu Musi, rahu ja hea huumor (ka must!).**

Lapsena unistasin saada **kosmonaudiks, ja hiljem õpetajaks.**

Minu öökapiraamat. **Mu öökapil ei ole raamatut. Seal on ingel ja soolalamp. Raamatud on raamatukogutoas. Aga tegelikult on raamatud mulle alati olulised olnud. Ja lugemise kõrval on mulle tähtis olnud alati ka raamatute omamise aspekt. Olen suuteline lugema mõnda väga meeldinud raamatut korduvalt ja korduvalt! ☺**

Kõige olulisem minu elus. **Minu puhul ei saa ühte eraldada teisest – Armastus ja Hingerahu. See on minu enda sees olev armastus kõige ümbritseva vastu, iga olukorra vastu minu elus. See on see armastus, mida ma ANNAN! Kui see armastus on, siis on ka ülim rahu minu hinges... Ja koos on need midagi, mis hoiavad mind nii ütle mata teotahtelise, rõõmsa ja rahulikuna.**

Minu nimi on **Tiina Länkur.**

Minu amet on **aiakujunduse õpetaja.**

Minu esimene positiivne emotsioon aianduskoolis oli siis, kui sain teada, et olen siia kooli sisse saanud. Tol aastal oli kolm soovijat ühele kohale!

Minu ameti suurim väljakutse on **kõik see, mis on nõ bürokraatia pool, erinimelised ja –sisulised tabelid, koor-mused jmt, millega pole varem kokku puutunud, aga nüüd peab lennult haarama. Õnneks on abilisi küllaga.**

Kui ma ei töotaks aianduskoolis siis oleks ilmselt edasi liikunud nõustamise valdkonda. Oman kogemusnõustamise tunnistust ning pikka kogemust ja head praktikat.

Kolm märksõna, mis mind iseloomustavad. **Ma pole kindel, kas see, millisena ma ennast iseloomustan, oleks see**

mille läbi teised mind kogevad. See- ga toon välja märksõnad, mida mulle on olnud teised: mõjun turvaliselt, olen empaatiline, hakkama saaja.

Mind paneb naerma **situatsioonikoomika, möllavad – hullavad loomad ja peen huumor.**

Lapsena unistasin saada juuksuriks kui käisin juuksuris, konduktoriks kui sõitsin bussiga. Teismelisena unistasin oma lillepoest, kus pakun klientide teed, kuni kimp valmib.

Minu öökapiraamat on hetkel **B. Lievegoed "Inimene lävel", "Inimese elukäik".**

Kõige olulisem minu elus. **Elu on oluline. Ma pole siin ilma põhjuse ta lihtsalt jalajälgi trampimas!**

Minu nimi on **Jaanika Märdimäe**.

Minu amet on **õpetaja**.

Minu esimene positiivne emotsioon aianduskoolis. See sai alguse juba siis, kui esimest korda tulin siia kooli õppima...kõik oli võrratult ilus.

Minu ameti suurim väljakutse on... kas õpetajaks saadakse või õpetajaks sünnitakse.

Kui ma ei töötaks aianduskoolis, siis oleks mul oma ettevõtte.

Kolm märksõna, mis mind iseloomustavad on **töökus, kohuse- tundlikkus ja sõbralikkus**.

Mind paneb naerma **hästi vormistatud huumor**.

Lapsena unistasin saada **aeroobikatreeneriks**.

Minu öökapiiraamat on "Kuidas saada, mida tahad ning hinnata seda mis sul on"

Kõige olulisem minu elus on **pere ja kodu**.

Minu nimi on **Liane Mäesalu**.

Minu amet on **ÕPETAJA**. Erialad, mida õpetan on ilutaimed katmikikalal, sisehaljastus, puittaimed ja nende paljundamine.

Minu esimene positiivne emotsioon aianduskoolis. Minu esimene kokkupuude aianduskooliga oli aastal 2008, mil asusin siin õppima maastikuehitust. Sellest ajast on kool kuidagi hinge jäänud, nii oma erialade valiku kui äärmiselt toredate ja professionaalsete õpetajate poolest. Nimetatud põhjustel olen ikka ja jälle siia kooli tagasi pöördunud, et õppida veel juurde ning saada uusi teadmisi. Sellest sügisest on mul heameel olla osakeseks selles toredas peres, jagada teadmisi ning innustada õpilasi omandamiseks teadmisi eluks väga vajalikes valdkondades.

Minu ameti suurim väljakutse on õpetada oma aineid selliselt, et ma näeksin õpilastes huvi ja soovi tärkamas, saada ainest rohkem teada ja ise juurde õppida. Ma soovin teha õpilastega koostööd, et minu tunnid oleksid oodatud ja tunnis valitseks õpilaste ja õpetaja vahel sünergia.

Kui ma ei töötaks aianduskoolis, oleksin ikkagi seotud aianduse ja floristikaga.

Kolm märksõna, mis mind iseloomustavad: **sihikindel, töökas, kangekaelne**.

Mind paneb naerma. Minu meele teevad rõõmsaks kevad (ikka ja alati ootamist vääriv ja igakord ainukordne) ja kui saan teha seda, mis mulle on hingelähedane ehk siis tegevused, mis on seotud oma aiaga – rõõm on alati tehtud tööst, ükskõik kui palju vaeva ja higi see kõik on nõudnud.

Lapsena unistasin saada juuksuriks, selle unistuse ka täitsin, kuid las mõned unistused parem jäävad unistusteks.

Minu öökapiiraamat on. Hetkel on vallutanud minu öökapi raamatud toailledest ja sisehaljastusest. Pooleli on 40 aastat tagasi välja antud I. Zaletajeva 'Raamat kaktustest'.

Äärmiselt huvitav raamat. Sain selle kunagi aastaid tagasi kuskilt ära viskamist ootavate raamatute hunnikust. Ja nii see raamat ootas oma aega minu raamaturiulil, pea 15 aastat. Aga mul on heameel, et nüüd see aeg jõudis kätte ja võin öelda, et raamatu ülesse korjamine oli seda väärt.

Kõige olulisem minu elus on tervis ja sihikindlus. Need on väärtused, mille olulisust ei pruugi me igapäevaselt tajudagi. Kui sul on tervis korras ja kindel siht, ei saa olla midagi takistuseks oma unistuste elluviimisel.

Minu nimi on **Angela Koort**.

Minu amet on **maastikuehituse juhtõpetaja**.

Minu esimene positiivne emotsioon aianduskoolis. Trikiga küsimus. Kas tundmus, asi või kogemus – oleneb, mida mõeldud on. Praegu esimene ei meenu. Teine oli kindlasti kohtumine uute kolleegidega.

Minu ameti suurim väljakutse on panna individidest eestlased mitte nii loomuosaselt ühte jalga astuma ühise eesmärgi nimel ja teha oma tööd selliselt, et nii õpetajate kui ka õpilaste töö sujuks ilma suuremate tõrgeteta. ☺

Kui ma ei töötaks aianduskoolis, siis ma jätkaks oma tööd teadurina.

Kolm märksõna, mis mind iseloomustavad on **julgus raamist välja mõelda, hea organiseerimisvõime ja abivalmidus**.

Mind paneb naerma **oma laste naer**.

Lapsena unistasin saada **emaks**.

Minu öökapiiraamatuteks on **kõiksugused printsesside muinasjuturaamatud**.

Kõige olulisem minu elus on **minu pere**.

Ruske, raske, röske
 verevärvi lehtede sadu.
 Külmalvab kui madu,
 kuulutab vaid kadu.
 Suvi põgenenud minevikku,
 kuid mälestusi sellest keegi ei riku.
 Mõtteid mölgutades leidsin viimase puravikud.
 Ruske, raske röske
 verevärvi lehtede sadu
 kuulutab vaid kadu
 porisse tallatud teid,
 ei jõua üle lugeda neid,
 porisse tallatud raskus,
 vihma niiskus üle metsade laskus,
 ümber väljade astus.

Tuuli Geetsia Tšaškin, AE16-42-K

Sügispidu - Halloween

Räpina Aianduskoolis
 26. oktoobril kell 19.00

Tantsuks ansambel Hea Story

Lilleaseade ring

4. oktoobril kl 16
 ruum 408

SÜGISESED SEADED

Juhendaja Reet Palusalu

HUVIRINGID

2017/2018 õ-a

õpilastele

Aianduskooli huviringid

LAULURING

T 17.00
 Juhendaja Tiina Kadarpi
 alustab 3. okt

TEHNIKARING

N 16.00
 Juhendaja Peedu Kaare
 alustab 5. okt

STUDIOFOTO

aeg vastavalt kokkuleppele
 Juhendaja Indrek Kaeli

LOOMEMAJA huviringid

MAALITUBA

K 16.00
 Juhendaja Jane Raud
 alustab 27. sept

NUTIRING

T (üle nädala) 16.30-18.00
 Juhendaja Katrin Uurman
 alustab 24. okt

SPORDIRING

E, K 17.00-19.00
 Juhendaja Heini Lumpre

VEENE KEEL

ALGAJATELE
 Juhendaja Irma Samoldina
 alustab novembris

AEROOBIKA

T 17.00
 Juhendaja Margit Mathiesen
 alustab 3. okt

ÕMBLUSKLUBI

K 18.00
 Juhendaja Merle Randla

KÄSITÖÖRING

E, K 18.00
 Juhendaja Karin Otsus

TOIDUKOOLITUS

vastavalt kokkuleppele

INGLISE KEEL

RIIGIEKSAMIKS
 VALIMISTAJATELE

N
 Juhendaja Maret Hunt
 alustab 5. okt

PUIDUTÖÖ RING

aeg vastavalt kokkuleppele
 Juhendaja Priit Trahv

LILLEASEDE RING

4x aastas: sügis-, jõulu-,
 sõbrapäeva-, munapäevade seaded
 aeg vastavalt kokkuleppele
 Juhendaja Reet Palusalu

LOODUSFOTOGRAAFIA

aeg vastavalt kokkuleppele
 Juhendaja Toomas Mastik

JOOGA

T, N 18.30
 Räpina Ühisgümnaasiumi
 väikeses saalis
 Juhendaja Aime Klaas

Huviringis osalemiseks registreeru eelnevalt raamatukogus või kursusejuhataja juures.
 Statsionaarse õppe õpilastele kõik huviringid tasuta.
 Mittestatsionaarse õppe õpilastele on tasuta vaid aianduskoolis toimuvad huviringid.

Kuldvihm ja kuldvits

Õrn kuldne loor üll rohelise kleidi.
 Kuldvihm on pidurõivais. Tema okste all
 just äsja pargipardel pügas muru.
 Teelt koristatud iga raag ja puru.
 Nüüd kõik on valmis, algab suveball.
 Laburnum on see veetlev neidis,
 kel kuldne loor üll rohelise kleidi.

Taluaedade vagune kaunitar
 sügissimmanil kord pilke köitis.
 Lepik kuldvits, kel kollased kiharad,
 oma sigimiskohustust täites
 tungis puude ja põõsaste vahele,
 tungis kõikjale, kus veidi ruumi,
 jõudis sinna, kus metsas on lagendik,
 hõivas jäätmaid, nii väikseid kui suuri.
 Nüüd on mure. Kas ohjata saabki
 pidu nimega goldenrod party?

Jaan Kivistik 06.09-10.09.2017

Alpi kuldvihm Krimmis

Foto: A. Vaasa

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

Suured tänud kõigile, kes lehenumbri
 ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid

kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Pargi tn 32, Räpina 64505

Toimetajad Külli Nommistu, Liisi Kont Küljendaja Valdur Truija

Septembrikuu nali

"Kallis mees, aeg lendab, jälle üks suvi möödas...Ma tahan last!"

"Mina küll ei taha!"

"Aga peab! Too ta vanaema juurest ära, kohe on 1.september!"